

Het zwarte zand van **Negros**

Na de eerste duik is er nog de twijfel. Natuurlijk, het is daar voor het Atmosphere resort allemaal wel aardig geweest, maar onder de indruk? Neen, de buddy die voor de eerste keer in de Filippijnen onderwater gaat, is dat zeker niet. En eerlijk, er zijn wel mooie dingen gezien, maar zoals die week op een live-aboard rondom Cebu eiland, beslist niet. Nog niet die prachtige koralen, wrakken en schildpadden.

FOTO'S EN TEKST: **MARION HAARSM**
ONDERWATERFILM.NL
EXPEDITIONFLEET.COM

De prachtige Ducompijer

De plaats is Negros bij Dumaguette, op een luxe resort Bahura. Duiken op het zwarte zand. Negros is een vulkaaneiland, vandaar. Maar die eerste duik voor het Atmosphere resort, blijkt niet maatgevend te zijn. Integendeel. Na een weekje Dumaguette is de conclusie dat de wateren rond Negros eigenlijk alles hebben voor de verwende duiker: verrassende macro, echt een beetje als Lembeh en prachtige scholen grote vis, schildpadden en roggen. Apo heeft nog prachtige koraalriffen, het koraal groeit er door tot aan het wateroppervlak! En de Ducomipier maakt het toch wel heel bijzonder.

FENOMEEN Die Ducomipier. Die is een fenomeen geworden. Hij gaat net zo beroemd worden als de pier op Bonaire, Curaçao enz. De week ervoor is er met de boot ook al gedoken op de pier. Super! Nu twee keer. De ochtend met macro, de middag met groothoek. Zeepaardjes, octopus, scholen vis, naaktslakken, prachtig koraal, er zit van alles op en tussen de palen van de pier. Twee verschillende soorten zeepaardjes gezien, een paartje met een bruin-grijze kleur en een zeepaardje alleen, een vrouwtje waarschijnlijk, helemaal knalgeel van kleur, zoiets moois!

Op de bodem scharrelen veel naaktslakken rond. Ook een Deamon stinger, zo'n schorpioenvis in het zand. Bekend met de naam van Indian walkman; alleen wandelen ze niet veel en zwemmen doen ze helemaal niet. Ze zijn erg giftig, dus ze hoeven ook niet weg te zwemmen. Een klein visje steekt alleen zijn kopje uit een holletje, bij nader inzien. Pas later te zien op de laptop. Het blijkt in een flesopening te zitten. Alles kan hier door de dieren gebruikt worden. Zo zitten de zeepaardjes vaak in de autobanden, ook die moeten dus gecontroleerd worden.

APO-EILAND En naast de Ducomipier is er dus ook het bekende Apo-eiland. Vanaf het re-

Anemoon bij Apo-eiland

sort, zo'n 20 kilometer ten zuiden van de hoofdstad Dumaguette, maar een half uur varen. Het is nog steeds het mooiste koraaleiland in de regio. Er mag wel gevist worden, er zijn visfinken onderwater te vinden, maar niet met dynamiet. Het is een beschermd gebied en duikers mogen er geen handschoenen dragen.

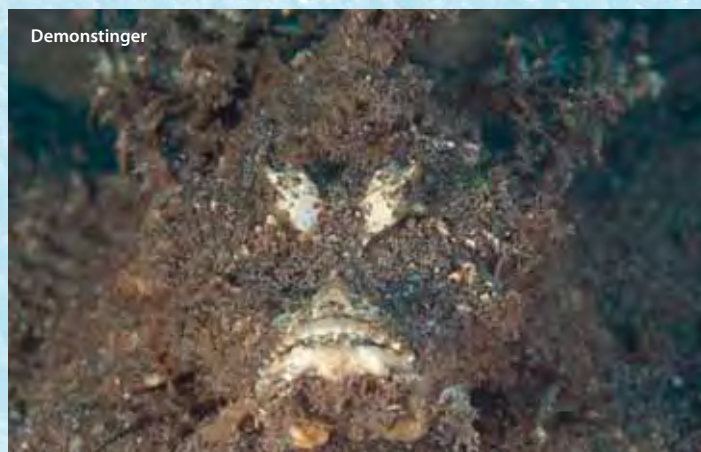
De eerste duik moeiteloos door de stroming meegenomen en bij een enorme school jacks gezet. Aan de andere kant van het eiland kan het ook enorm stromen. Daar naar de barracuda's. Voor het eerst ook in een 'downcurrent' gekomen. Vaak over gehoord, maar nu gebeurt het echt! Het is een angstig moment als de stroming de duiker beet pakt. Meteen extra lucht in het trimvest gedaan. Het helpt in eerste instantie niet. Toch naar beneden getrokken. Vasthouden aan het koraal is onmogelijk.

Geprobeerd om horizontaal uit de neergaande stroming te komen, dus niet naar boven, wat een eerste instinct is. Het gaat zo hard... In

Twee fraaie zeepaardjes

volle vaart recht op een koraalblok. De buddy is weg. Het is ieder voor zich! Voor het gevoel duurt deze ongecontroleerde situatie heel lang. Het zal echter maar een paar minuten geweest zijn! Het diepste punt 32 meter, niet zo diep,

Demonstinger

Duikers op rif

Helmschelp

Porcelijnkrab in Anemoon

Koraalbank bij Apo-eiland

maar het is toch niet de bedoeling van deze duik. Pas als het water wat rustiger wordt en er weer kan worden rondgekeken, komt ook de buddy weer in beeld. Wat lager nog.

EIGEN GEBIED Terug naar het begin van de week. De duiken bij het resort. Vanaf het strand in het eigen gebied waar geen boten mogen komen en de vissers dus ook niet. Het is afgezet met een touw met boeien. De eerste duik op 16 meter een prachtig visje in een stuk koraal, daar had hij zijn huis gevonden. De baby keizersvis, pas een keertje eerder gezien, is heel schuw. Geen kans voor foto's; de rest van de groep zwemt door. Ook niet van twee muilbroeders, ze blijven diep in hun holletje in het zand zitten.

Duiken op zand vereist een bepaalde techniek. De meeste dieren die er kunnen overleven zijn meesters in de camouflage geworden. Soms steken alleen maar een paar oogjes uit het zand, blijkt het een flinke pijlstaartrog te zijn! Piepkleine garniaaltjes in een anemoontje, een klein zeepaardje in een stukje wier of een knal oranje hengelaarsvisje in een oranje spons. Of op een stukje ineens een blauwe

bandmurene, die met zijn kop uitsteekt en een beetje heen en weer wiegt in de stroming. De spookfluitvisjes zitten verborgen in de zwarte haarsterren. Een grote helmschelp, nog nooit eerder gezien, past mooi in het nieuwe album 'Shells' op de website.

VERRASSING Op het zand scharrelen de kleine gonzo visjes, natuurlijk heten ze niet zo,

Spookfluitvis

Gonzovis

Pijlstaartrog

Mantisgarnaal

Gele bladvis

Naaktslak *Gymnodoris subflava*

het is maar een bijnaam. Officieel zijn het vliegende paardjes of *Pegasus draconis*. Ze zijn familie van de zeepaardjes, maar vallen veel minder op dan hun beroemde neefjes! Een grote verrassing was een heel klein geel slakje op het zwarte zand. Onbekend en ook niet in de boeken terug te vinden! Nagevraagd aan 'huisbioloog' Godfried van Moorsel: *Gymnodoris subflava*. Geen slak (seaslug), maar een echte naaktslak (nudibranch).

Er is nog veel meer te ontdekken op het zand. De kleine scheermesvisjes zwemmen in groepjes rond de koralen. Hele kleine garnaltjes wonen op de kussenzeesterren en er zit ook een prachtige garnaal in een zeeveer (seapen). Deze vormen van symbiose zijn bekend, maar anderen zijn sprakeloos. Zwemmen steeds dichterbij de gids, om maar niets van deze kleine verrassingen te missen. Soms een schildpad in de verte, waarvan na lang en hard zwemmen toch een foto kan worden gemaakt. Ze lijken zo sloom, maar dat valt reuze tegen.

MANDARIJNVISJES Ook op het zand gevonden een mantisgarnaal, knal oranje, ei-

Mandarijnvissen

genlijk eerst gedacht dat het een naaktslak was. Het werd al donker, zonder lamp niet zo goed meer te zien, maar hoogste tijd voor de mandarijnvijesjes. Op 7 meter diepte een grote berg kapot koraal. De goede plek volgens de gids. En inderdaad. Eerst nog een gele bladvis. Past precies in het opnameveld. Na een tijdje wachten schiet een klein mandarijnvijesje weg tussen het koraal. Met felle lampen schijnen is onmogelijk; dat zou de diertjes weggagen. Met de vingers voor de lamp, zodat er nog net een klein straaltje licht uit komt.

Als het nog donkerder wordt komen steeds twee visjes bij elkaar. Het vrouwtje hupst steeds weg, ze doet net alsof ze geen interesse heeft. Ze zijn wel klein, maar met prachtige kleuren,

groen en oranje. Precies om half zes, het is bijna donker onder water, zwemmen de visjes zij aan zij. Ze komen samen omhoog, net als een helikoptertje, ze bewegen alleen hun zijvinnetjes en lijken een twee-eenheid. Na een paar seconden springen ze terug in het koraal.

Het gaat zo snel. Veel te laat met de camera. Maar het herhaalt zich een paar keer. Na de paring wel een wolkje zaad en eitjes in het water te zien, maar dat verdwijnt al snel met de stroming. Na 5 of 10 minuten, zodra het helemaal donker is, houdt het abrupt op, net zo snel als het begonnen is. Dit paringsritueel van de mandarijnvijesjes is een fenomeen, niet genoeg van te krijgen. Kort, maar ze doen het iedere dag en ook op dezelfde tijd. Da's nog eens regelmaat.

Scheermesvisjes

Oranje hengelaarsvis